

Bilag 2.**Københavns Kommunalbestyrelses Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.**

Den første samlede københavnske Bygningslov er Loven af 17. Marts 1856. I Bemærkningerne til Lovforslaget hed det, „da det fra alle Sider er bleven erkjendt, at en gjennemgribende Revision af den bestaaende Lovgivning om Bygningsvæsenet i Kjøbenhavn maatte anses for paatrængende nødvendig, har Regeringen alt i længere Tid været betænkt paa at søge tilvejebragt en fuldstændig Bygningslov for Kjøbenhavn og dens Forstæder . . . der kunde træde i Stedet for alle tidligere i denne Henseende gjældende Lovbestemmelser, og som altsaa dels skulde indeholde de Forskrifter, hvortil der fra Sundhedsvæsenets Standpunkt maatte være Anledning, dels ogsaa optage de Bestemmelser, der i andre Henseender, fornemmelig med Hensyn til Brandvæsenet, ansaaes fornødne.“ Denne Lov tør karakteriseres som et for sin Tid baade værdifuldt og dygtigt Arbejde, der jo da ogsaa har bevist sin Levedygtighed derved, at den indtil denne Dag faktisk har dannet Grundlaget for den københavnske Bygningslovgivning, hvis bærende Grundprincipper og systematiske Opbygning stadig har deres Forbillede i Loven af 1856. At denne Lov ogsaa, gennem Bygningsloven for Købstæderne af 30. December 1858, udgør Grundstammen i Bygningslovgivningen for samtlige Landets Købstæder, bør nævnes i denne Forbindelse, ogsaa af den Grund, at vi her staar over for det mærkelige Forhold, at medens det lige siden Købstadlovens Fremkomst i Henhold til den udtrykkelige Bestemmelse derom i Lovens § 40 har været muligt ad administrativ Vej — ved Bygningsvedtægter, stadfæstede af vedkommende Ministerium — at supplere Loven med alle efterhaanden nødvendige yderligere Forskrifter, har den københavnske Bygningslovgivning til Dato været afskaaret fra en lignende Fornælse. Naar hertil kommer, at de Lejligheder, Lovgivningsmagten har haft til at sætte ind med Reformen, først ved Loven af 21. November 1871 med det i øvrigt betydningsfulde Tillæg i Loven af 15. Maj 1875, navnlig vedrørende Lysafstande ud for Gaardværelser, og derefter ved den nugældende Lov af 12. April 1889, ingen Nydannelser har bragt paa hele dette samfundsvigtige Lovomraade, vil det forstaas, at tiltrængtes der her allerede i 1856 „en gjennemgribende Revision“, er dette naturligvis i langt højere Grad Tilfældet nu.

Hovedskavanken ved den gældende Bygningslov er derfor, med det ovenfor berørte Forhold i Erindring, let at faa Øje paa og let at karakterisere: Loven arbejder i alt væsentlig kun med en bestemt Bygningstype og en bestemt Gadetype for Øje, nemlig det almindelige, forholdsvis høje Beboelseshus i en for almindelig Gadefærdsel beregnet, forholdsvis smal Gade, eller med andre Ord Forholdene som de i Aarhundreder har været i den gamle By inden for Voldene. Med den revolutionerende Ændring i disse Forhold, som kendetegnes ved Voldenes Nedrivning, den omfattende Bebyggelse af det gamle Demarkationsterræn i Forbindelse med den stadig fremadskridende Bebyggelse af de tidligere „Forstæder“, navnlig Vesterbro, Nørrebro og Østerbro, har Bygningslovgivningen